

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ФАРМАКОТЕРАПІЇ**

ЛІКИ – ЛЮДИНІ

**Сучасні проблеми створення,
вивчення та апробації
лікарських засобів**

Матеріали XXVIII всеукраїнської
науково-практичної
конференції з міжнародною участю

**3 лютого 2011 року
м. Харків**

*Реєстраційне посвідчення УкрІНТЕІ
№ 1 від 10 січня 2011 року*

Харків
Видавництво НФаУ
2011

Щокіна К.Г., Штриголь С.Ю., Дроговоз С.М.
Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

В останні десятиріччя антидепресанти стали використовувати в комплексній терапії алкоголізму та наркоманії, для лікування неврозів і порушень сну, при енурезі, панічних розладах, нав'язливих станах, фобії, нервової анорексії та булімії, каталепсії, при невралгіях, діабетичної невропатії, в комплексній терапії виразкової хвороби шлунка та інших захворювань. Тому існує значна потреба в лікарських засобах, які чинять антидепресивну, стреспротекторну дію. Отже, створення нових препаратів із подібною фармакологічною активністю є актуальним завданням медицини та фармації.

Метою дослідження стало експериментальне вивчення антидепресивних властивостей рекомбінантного антагоністу рецепторів інтерлейкіну-1 (ARIL-1) на моделі резерпінової депресії у щурів, яку відтворювали шляхом одноразового внутрішньоочеревинного введення резерпіну в дозі 4 мг/кг. Оцінку депресивних ефектів резерпіну оцінювали через 7 годин після його введення за наступними показниками: блефароптоз та зниження температури тіла тварин. Блефароптоз оцінювали в балах, гіпотермію визначали за допомогою електротермометра в прямій кишці.

ARIL-1 вводили підшкірно в дозі 15 мг/кг. В якості препарату порівняння ми обрали широко вживаний антидепресант іміпрамін в дозі 25 мг/кг. Досліджувані речовини вводили в профілактичному режимі протягом попередніх трьох діб, останнє введення - за 30 хв. перед введенням резерпіну. Введення резерпіну призвело до достовірного зниження температури тіла щурів на 1,3°C (3,6%). Під дією ARIL-1 температура знизилась на 0,4°C (1,2%), під впливом іміпраміну – на 0,9°C (2,3%). Введення резерпіну експериментальним тваринам також сприяло розвитку блефароптозу, який в групі контрольної патології був 2,43 бала. Під впливом ARIL-1 достовірно знизився до 1,71 бала, під дією іміпраміну – до 1,33 бала.

Таким чином, за антидепресивною дією на моделі резерпінової депресії ARIL-1 не поступається іміпраміну за впливом на блефароптоз та достовірно переважає його за впливом на гіпотермію, тобто діє на рівні референс-препарату.

**ДОСЛІДЖЕННЯ ГІПОГЛІКЕМІЧНОЇ АКТИВНОСТІ
ПОХІДНИХ 2-(4-R-5-R₁-1H-1,2,4-ТРИАЗОЛ-3-ІЛТІО)
АЦЕТАЛЬДЕГІДУ ПРИ ЕКСПЕРЕМЕНТАЛЬНІЙ
ГІПЕРЛІПІДЕМІЇ**

Щербина Р.О., Панасенко О.І., Книш Е.Г.
Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя

Проблема лікування метаболічного синдрому займає одне з провідних місць в світовій медичній практиці. В теперішній час більшість імпорتنих лікарських засобів недоступні для матеріально незабезпечених споживачів, а їхня терапевтична дія не завжди знаходиться на належному рівні. Тому, пошук нових активних сполук із заданими фармакологічними властивостями, які в майбутньому зможуть конкурувати з дорогими імпортними брендами, є актуальним, та має не лише теоретичну, а й практичну значимість.

Метою нашого пошуку було вивчення впливу гідразидів 2-(4-R-5-R₁-1H-1,2,4-тріазол-3-ілтіо)ацетальдегіду на обмін глюкози у щурів при змодельованій гіперліпедемії.

Експериментальну гіперліпедемію моделювали за методом Yousuf-zai&Siddiqi. Суть методу полягає у введенні атерогенної суміші (олійний розчин холестерину в дозі 40 мг/кг та ергокальциферолу-350 000 Од/кг) щурам, на протязі 5 діб в лікувально-профілактично режимі, тобто паралельно з формуванням модельної патології. В якості референт-препарату використовували глібенкламід.

Досліджувані сполуки представляють собою конденсовані системи 2-(4-R-5-R₁-1H-1,2,4-тріазол-3-ілтіо)ацетальдегідів (де, R-H, метил, феніл; R₁-H, метил, феніл) з гідразидами оцтової, бензойної, 3- та 4-нітробен-зойної, 2-гідроксибензойної, 5-бром-2-гідроксибензойної 3-піридинкар-бонової, 4-піридинкарбонової, 2-метил-3-фуранкарбонової, 3-гідроксигі-нолін-4-карбонової кислот, які синтезовані на кафедрі токсикологічної та неорганічної хімії Запорізького державного медичного університету.

В результаті дослідження встановлено, що більшість отриманих сполук проявляють помірну гіпоглікемічну активність, яка в деяких випадках наближається до активності препарату порівняння, але не перевищує його за фармакологічними показниками.

Пошук біологічно активних сполук вданому ряду гетероциклічних систем продовжується.